

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 38. S. Anscharii obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. monio ex causa affinitatis illicito impli-
 A. C. 865. citi fuerint, aliud inire non valeant, nisi
 ex indulgentia, si juvenes sint.

- c. 4. Episcopus a Clericis, primoribus Ci-
 vilitatis consentientibus, Canonice electus
 c. 5. iterum rejici non potest. Chorepiscopi
 Ecclesias consecrare, aut Confirmatio-
 nem solis Episcopis conservatam confer-
 re non possunt. Presbyter semel lapsus
 c. 6. Ordinis sui Ministerio restitui nunquam
 potest.
 c. 7. Qui propinquum occidit, usque ad
 mortis tempus excommunicatus sit. Ju-
 bet Papa, ut Archiepiscopus alias quæ-
 stiones dubias, si quas habet, Arsenio Le-
 gato suo proponat.

§. XXXVIII.

S. Anscharii obitus.

Sup. Lib.
XLIX.
vit. S. Ansch.
n. 64. to. 6.
Act. Ben.
p. 110.

Ubi ad Italiæ fines pervenit Arsenius,
 iter profecti statuit per Germaniam,
 quæ, antequam illam attingeret, splen-
 didissimum lumen suum, S. Anscharium
 Archiepiscopum Hamburgensem & Bre-
 mensensem amisit. Is per sex annorum
 spatium, postquam illæ Ecclesiæ junctæ
 fuissent, luce fruens, gregi suo regendo
 assiduis laboribus incumberebat. In suis
 sermonibus ad populum terroribus blan-
 dimenta miscebat; hac quippe gratia
 in verbis & vultu admirandus erat, ut
 peccatoribus potentibus & divitibus,
 maxime

maxime tamen contumacibus & proter-
 vis terribilis appareret, eum vero me-
 diocri fortis homines quasi fratrem com-
 plecterentur, & pauperes quasi patrem
 piissimo affectu venerarentur. Quam
 largus in eleemosynis dandis fuerit, ne-
 mo facile enarraverit. Bremæ Hospi-
 tium condidit, ubi ægrotantes suscipie-
 bantur, & peregrini divertebant. Ana-
 choretas sive viros sive feminas sæpe in-
 visebat, & necessariis subsidiis adjuva-
 bat. Tempore Quadragesimæ quatuor
 pauperes quotidie alebat, cumque Paro-
 chias circuiret, antequam ipse ad con-
 vivium accederet, ministrabat paupe-
 ribus.

Sæculum IX.
 A. C. 865.

n. 61.

Anscharius maxima charitate impul-
 sus captivos redimebat. Nordalbingi,
 etsi essent Christiani, non nullos miseros
 captivos, qui apud Barbaros affligeba-
 tur, cum inde effugerent, sibi subicie-
 bant, vinculis premebant, aut iterum a-
 liis dominis venundabant. Cum igitur
 hæc crudelitas ad notitiam S. Viri per-
 venisset, & propterea multum angere-
 tur, quoniam in hoc nefando scelere,
 qui potentissimi & nobilissimi habeba-
 tur, irretiti erant, quadam nocte visio-
 ne, quam e Cælo venire credidit, exci-
 tatus, ad illum populum profectus est.
 Et ecce! tantum per Dei gratiam con-
 tumacibus terrorem incussit, ut miseri illi,
 ubi-

n. 66.

Sæculum IX. ubique venditi fuerant, quærentur, & libertate donati dimitterentur.

A. C. 865.

n. 67.

S. Præsul dono miraculorum quoque inclaruit, nam permultos ægrotos oratione & unctione olei sanavit. Cum vero de hujusmodi virtutum signis aliquando coram eo fieret sermo, ipse cuidam suo dixit familiari: *Si dignus essem apud Deum meum, rogarem quatenus unum mihi concederet signum, videlicet ut de me sua gratia faceret bonum hominem.*

n. 57.

Vitam omnium Sanctorum imitari studuit, specialius tamen Beati Martini. Cilicio ad carnem non solum in die, sed etiam in nocte usus est. Porro quousque

n. 58.

juventutis aliquatenus potitus est robore, persæpe nihil nisi panem in pondere, & aquam in mensura sumebat, maxime quamdiu solitudine ei uti licitum erat in quadam cellula, quam sibi extruxerat, ut ibi quiescere, & cum a Ministerio Pastoralis vacaret, libere flere liceret. Jam vero postquam senuit, & a cibo sicut ante abstinere non potuit, potus tamen ei semper aqua fuit, & abstinentiæ defectum eleemosynis supplevit.

Vita S. An-
scharii.

n. 59.

Ut devotionem sibi in Dei amore acueret, collegit plurimas ex S. Scriptura sententias, quibus magnos codices implevit per notas scriptos. Inde ad finem cujuslibet Psalmi oratiunculas aptavit, quales hodieque in veteribus Psalteriis

riis

riis videre est. Singulis diebus mane Missas quatuor se præsentate celebrari jubebat, dum ipse officium divinum recitaret, & nihilominus Missam solemnem hora competente cantabat, nisi per ægritudinem impediretur. Sæpe Psalmos recitans manibus suis laborabat, & retia texebat.

Sæculum IX.
A.C. 865.

n. 68.

S. Anscharius semper speraverat, se martyrio potius, quam corporis infirmitate consummandum; cum igitur acriter cœpit laborare & ad mortem urgeri, tristis admodum factus, ob peccata sua hac spe frustratum se credidit. Corporis morbus fuit dysenteria jugis per quatuor menses, qua ita extenuatus est, ut vix hæreret ossibus. Summa autem

n. 68.

fuit S. Viri patientia. Et exinde sollicitus quæque in Diœcesi sua cœpit disporre. Insuper privilegia Apostolicæ Sedis, quæ Legationis suæ causa acceperat, in multis libellis jussit describi, & ad omnes fere Domini Ludovici Regis Episcopos dirigi. Ipsi quoque Regi Ludovico exemplaria tradi curavit, rogans, ut ea executioni dari mandaret. Cum se morti proximum sentiret, in Vigilia Purificationis prima Februarii anno octingentesimo sexagesimo quinto, tres grandes cereos fieri jussit, atque unum accendi ante Altare S. Mariæ, alterum ante Altare S. Petri, tertium ante Altare S. Joannis Bapti-

n. 69.

n. 70.

Sæculum IX. Baptistæ, optans, ut ipsi eum de corpore
 A. C. 865. suscipere egredientem. Illucescente
 Festivitate die Missas, sicut quotidie so-
 liti fuerant, cuncti qui adfuere Sacerdo-
 tes, pro ipso celebrarunt. Jussit vir
 Sanctus ad populum sermonem haberi,
 & nihil eadem die gustavit, donec publi-
 ca fuisset finita Missa. Qua celebrata,
 cum parumper comedisset & bibisset,
 per omnem diem studiosius suos commo-
 nere, & ad Domini servitium accendere
 conatus est, nunc oratione ad omnes,
 nunc ad quosdam sigillatim directo. Ma-
 xima tamen ejus cura & sollicitudo de
 sua Legatione ad gentes fuit. Fratri-
 bus, qui aderant, Litaniam & Psalmos ex
 more pro ejus exitu decantantibus, vo-
 luit, ut etiam hymnum: *Te Deum lau-*
damus adjungerent & Fidem Catholicam,
 quæ S. Athanasio tribuitur. Cum illu-
 xisset, omnibus Sacerdotibus Sacra Mis-
 sarum solemnia pro eo celebrantibus,
 Dominici Corporis & Sanguinis Commu-
 nione percepta elevatis manibus preca-
 batur, ut quicumque in eum quoque
 modo peccasset, ei hoc Pietas divina di-
 mitteret, & versiculos Psalmorum fre-
 quenter repetens, spiritum exhalavit,
 tertia Februarii, anno octingentesimo se-
 xagesimo quinto, annos natus sexaginta
Ad lib. I. c. 27 quatuor, ex quibus triginta quatuor in
 Epis-

Episcopatu transegerat. Eadem, qua obiit, die Ecclesia ejus memoriam colit.

Sæculum IX.
A.C. 865.

§. XXXIX.

Mart. Rom.

S. Rembertus Archiepiscopus Bre-
mensis.

3. Febr.

Sancti Ansharii vitam scripsit S. Rembertus ejus Discipulus & Successor.

vit. S. Remb.
n. 3. to. 6. Act.

S. Ansharius quadam die in suo Monasterio Turholtensi commorans prope Brugas, aspexit pueros ad Ecclesiam inter jocos & inanes discursus festinare; unus autem inter ceteros pæne minimus graviter incedens & pueriles levitates devitans Orationem cum reverentia & timore peregit, surgensque signo crucis frontem munivit, & quasi maturioris esset ætatis, suam per omnia continentiam exhibuit. Mox S. Episcopus accitis ejus parentibus, & nomen pueri, quod Rembertus vocaretur, edidicit, & consensu eorum accepto Tonsuram ei contulit, & Ecclesiasticum habitum imposuit. Sicque eum in illo Monasterio paterna sollicitudine commendans studiose erudiri præcepit. Eum deinde ad se evocatum, Discipulorum charissimum, rerum suarum omnium conscium habuit. Is etiam S. Anshario Magistro suo morienti adstitit, quo jubente preces, quas ille amissis viribus non poterat, pronuntiavit.

B. p. 473.

n. 9.

Hist. Ecclesiast. Tom. XII.

K De-